

03-08-2018

প্ৰাতঃ মুৰলী

ওম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

"মৰমৰ সন্তানসকল - দূৰদৰ্শী আৰু বিশালবুদ্ধিৰ হোৱা, শিৱবাবাৰ কাৰ্য্যত কেতিয়াও ডিচটাৰ্ব নকৰিবা (বিধি-পথালি নিদিবা), ডিচটাৰ্ব কৰাসকলে উচ্চ পদ পাব নোৱাৰে"

***প্ৰশ্ন:-** এই দুনিয়াত মনুষ্যৰ কোনটো চিন্তা থাকে যিটো সত্যযুগী দেৱতাসকলৰ কেতিয়াও নাহে?

***উত্তৰ:-** ইয়াত মনুষ্যই ভাবে যে আমি উপাৰ্জন কৰিলে আমাৰ পুত্ৰ আৰু নাতিয়ে ভোগ কৰিব কিন্তু এইটো চিন্তা দেৱতাসকলৰ নাথাকিব কিয়নো তেওঁলোকৰ পুত্ৰ আৰু নাতি সকলোৱে ইয়াৰ পৰাই উত্তৰাধিকাৰ লৈ যায়। তেওঁলোকে ভাবে আমাৰ ৰাজত্ব অবিনাশী। ইয়াতেই প্ৰতিজনে নিজৰ নিজৰ পুৰুষাৰ্থ কৰি আছে।

***গীত:-** মাতা অ' মাতা.....

ওম্ শান্তি। সন্তানসকলে মাতাসকলৰ মহিমা শুনিলে। সন্তানসকলে ইতিমধ্যে গম পাইছে কোন কোন মাতাৰ মহিমা কৰা হয়। মাতাসকলৰ ইমান মহিমা কৰা হয়, তেন্তে নিশ্চয় তেনেকুৱা হৈ গৈছে। এতিয়াতো তেওঁলোক নাই। যি জগত অম্বা হৈ গৈছে, ভক্তিমাৰ্গত তেওঁৰ মহিমা হয়। এতিয়া তেওঁ কি কৰি গ'ল - এইটো তোমালোকেও নাজানিছিল। জগত অম্বাৰ মন্দিৰলৈ যায়, গৈ তেওঁৰ পৰা কিবা নহয় কিবা বিচাৰে। কাৰোবাৰ সন্তানৰ আশা থাকে, কোনোবাই আশীৰ্বাদ বিচাৰে। এতিয়া জড় চিত্ৰইটো একো কৰিব বা বুজিব নোৱাৰে, কিন্তু এয়া হৈছে ভক্তি। তোমালোকে জানা সেয়া পাষ্ট (অতীত) হৈ গৈছে। জগত অম্বাৰ মহিমা আছে। এজনীতো নহয়, তোমালোক সকলোৱে ব্ৰাহ্মণ কূলৰ প্ৰতিপালন কৰা, আকৌ দৈৱী কূলৰ প্ৰতিপালন কৰিবা। তোমালোকে এই সময়ত গোটেই জগতৰে প্ৰতিপালন কৰা, কিন্তু কোনেও নাজানে। চণ্ডিকা দেৱীৰো মেলা হয়। চণ্ডিকা নামটোৱেই চোৱা কিমান ছিঃ ছিঃ! বাবাই কয় যিসকলে আশ্চৰ্যজনকভাৱে বিচ্ছেদ কৰি আঁতৰি যায় তেওঁলোক গৈ চণ্ডাল হিচাবে জন্ম পায়। ঘৰত কোনোবাই চঞ্চলতা কৰিলে কোৱা হয় নহয় - তুমিতো চণ্ডী হোৱা, চণ্ডাল হোৱা। তোমালোকে দেখিবলৈ পোৱা শিৱবাবাৰ হোৱাৰ পাছতো বহুত চঞ্চলতা কৰে, চঞ্চলতা অৰ্থাৎ অৱজ্ঞা কৰে, শিৱবাবাৰ সেৱাত বিধি-পথালি দিয়ে, তেন্তে শেষলৈ গুচি যায়। কোনোবা ব্ৰহ্মাকুমাৰী চণ্টাৰত (কেদ্ৰত) থাকিলে, কিবা চঞ্চলতা কৰিলে, কাকো বুজাব নোৱাৰিলে বা ক্ৰোধ কৰি থাকিলে, সকলোৱে ক'ব এওঁৰতো বহুত ক্ৰোধ আছে! এতিয়া চণ্ডিকাতো এগৰাকী নহয়, অনেক আছে। দেৱীসকলৰ মহিমা আছে আৰু এনেকৈ যি চণ্ডিকা আদি হয় তেওঁলোকৰো গায়ন আছে। তথাপিহে ঈশ্বৰৰ হয়। যদিওবা কোনোবা গুচি যায় স্বৰ্গলৈতো আহিবই। মালিকতো হ'বই। আচলতে মালিক ৰজা-ৰাণীয়েই হয়, কিন্তু প্ৰজাইও ক'ব আমি মালিক। কংগ্ৰেছীসকলে কয় নহয় আমাৰ ভাৰত মহান। আজিকালিতো গীতো গাই থাকে - ভাৰত বহুত ভাল আছিল। এতিয়াতো তেজৰ নদী বৈ আছে।

এতিয়া তোমালোক বেহদৰ (অসীমৰ) পিতাৰ সন্তান হৈছা। গোপী বল্লভৰ গোপ-গোপী বুলি গায়ন আছে। বল্লভ বুলি পিতাক কোৱা হয়। গোৱাও হয় এজন গোপী বল্লভৰ অনেক গোপ-গোপী। সত্যযুগত গোপী আদিৰ কথা নাথাকে। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকল বিশাল দূৰদৰ্শী বুদ্ধিৰ হৈছা। বুদ্ধিৰ তলা খুলি গৈছে। এই জন্মৰ জীৱন কাহিনী তোমালোকে ভালদৰে জানা। প্ৰত্যেকৰে নিচাতো আছে নহয়। যি ধনৱান তেওঁলোকৰ ধনৰ নিচা থাকিব। (তেওঁলোকে) ভাবিব - ময়েই সকলোতকৈ চহকী। কিন্তু তোমালোকে জানা - আজি যি চহকী, তেৱেঁই আকৌ গৰিব হৈ যাব।

তোমালোকৰ আৰু অন্য মনুষ্যৰ বুদ্ধিৰ মাজত দিন-ৰাতিৰ পাৰ্থক্য আছে। কাৰোবাৰ কিবা নিচা, অইন কাৰোবাৰ অন্য কিবা নিচা থাকে - মই অমুক, এনেকুৱা হওঁ.....। এওঁৰো (ব্ৰহ্মাৰ) নিচা আছিল - মই ডাঙৰ জহৰী (মণি-মুকুতাৰ ব্যৱসায়ী) হওঁ। এতিয়া বুজি পাইছে সেই সকলো নিচা কড়িতুল্য। তোমালোক সন্তানসকলৰ কিমান নিচা আছে তেওঁলোকে ভাবে আমি উপাৰ্জন কৰিম পিছত আমাৰ পুত্ৰ-নাতিয়ে ভোগ কৰিব। ইয়াততো তেনেকুৱা নহয়। তোমালোকে জানা আমি বেহদৰ পিতাক জানি তেওঁৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছে। যাৰ প্ৰালন্ধ হিচাপে আমি়েই জনমে জনমে পদ পাম। পুত্ৰ-নাতি আদি সকলোৱে ইয়াত পুৰুষাৰ্থ কৰি আছে। "আমাৰ নাতিয়ে ভোগ কৰিব" এনে চিন্তা তাত নাথাকে। ভাবে অবিনাশী ৰাজত্ব। ইয়াততো ৰজা লোকসকলে ভাবে পুত্ৰ-নাতিয়ে ভোগ কৰিব। এতিয়া তোমালোকে পিতাৰ পৰা ইমান সম্পত্তি লোৱা, এনেকুৱা কৰ্ম কৰা যাৰ দ্বাৰা 21 জন্ম তাৰ ফল পাই থাকিবা, পুত্ৰ-নাতিৰ চিন্তা নাথাকে। তেওঁলোকেও ইয়াতে সম্পত্তি পায়। তোমালোকৰ কিমান জ্ঞান আছে, মনুষ্যইতো একোকে নাজানে। গড় ফাদাৰ, যাক ইমান স্মৰণ কৰা হয়, নিশ্চয় তেওঁৰ দ্বাৰাই ইমান শ্ৰেষ্ঠ সুখ পাইছিল। গোৱা হয় নহয় - হে পৰমপিতা পৰমাত্মা, দয়া কৰা। তেওঁক পৰম আত্মা বুলি কোৱা হয়, তেওঁ চুপ্ৰিম (সৰ্বোচ্চ)। জন্ম মৰণ ৰহিত, সেইবাবে তেওঁক পৰম আত্মা অৰ্থাৎ পৰমাত্মা বুলি কোৱা হয়। সকলো আত্মাৰেই ৰূপ একেই। যেনেধৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰে তেনে পদেই পায়। এওঁৰ আত্মাই ভালদৰে পঢ়ে সেয়েহে নাৰায়ণ হয়গৈ। কোনোবাই ফেইল (অনুভীৰ্ণ) হ'লে ৰাম হ'বগৈ। আত্মায়েই হয় নহয়। তোমালোক আত্মাই ভাবা মই পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ পৰা ৰাজযোগ শিকি আছে। আত্মাই পুনৰ আহি নতুন চোলা পিন্ধি ভূমিকা পালন কৰিব, নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হ'বগৈ। এয়া তোমালোক সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত আছে পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি। তাৰ পিছত এই জ্ঞান প্ৰায় লুপ্ত হৈ যাব। তাত কোনো পতিত নাথাকিব। জ্ঞান কাক দিবা? পতিত-পাৰনক ইয়াতেই স্মৰণ কৰা হয়। অচ্ছা, ধৰি লোৱা, গংগা পতিত পাৰনী, তথাপিও গংগাইতো ৰাজযোগ শিকাৰ নোৱাৰে, পিতাইতো ৰাজযোগ শিকায় নহয় জানো। এই সমগ্ৰ ড্ৰামাৰ (নাটকৰ) ৰহস্য আদিৰ পৰা অন্তলৈকে তোমালোক সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত আছে।

তোমালোক সকলোৱেই একেটা ক্লাছতেই (শ্ৰেণীতেই) পঢ়া, কিন্তু ক্ৰমানুসাৰে হোৱা। আৰম্ভণিতে 300ৰ ভট্ঠী আছিল। গো-শালাত হাজাৰৰ হিচাপত গৰু থাকিলে কোনোৱে চম্ভালিব নোৱাৰে। ভট্ঠীও কম সংখ্যকৰেই হৈছিল। তাৰ ভিতৰতো কিছুমান চলি আছে, কিছুমান গুছি গ'ল। কোনো কোনো সন্তানে ভাবে আমি আগৰ পৰাই থকাহেঁতেন ভাল আছিল কিন্তু এনেকুৱাও নহয়। পুৰণি কিমানে এৰি গুছি গ'ল! 25-30 বছৰ হোৱা সকলেও ইমান স্মৃতিত নাথাকে যে তেওঁ বেহদৰ পিতা, যাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ পাওঁ। বাবাই স্বৰ্গৰ মালিক বনায়, চেকেণ্ডৰ কথা। পিতাই কয় তোমালোক মোৰ হৈ গ'লে স্বৰ্গৰ মালিক হ'বগৈ। জীৱনমুক্তিতো ৰজা-ৰাণীয়েও পায়, প্ৰজায়ে পায়। গোৱা হয় চেকেণ্ডত জীৱনমুক্তি। যি সন্তানে সম্পূৰ্ণকৈ নপঢ়ে তেওঁ কি কৰি থাকে? চঞ্চলতা। কোনো কোনো সন্তানতো বৰ আঙাকাৰী হয়। পিতাতকৈও উচ্চ মৰ্যাদা প্ৰাপ্ত কৰে। পিতা 100-200 উপাৰ্জন কৰোতা হয়, সন্তান লাখপতি হৈ যায়। অলৌকিক সম্বন্ধতো এনেকুৱা হয় - 7 দিনীয়া সন্তান 25 বছৰীয়া সন্তানতকৈও আগত গুছি যায়। ক্ৰমানুসৰিতো হয়েই।

বাস্তৱত তোমালোক সকলোৱে প্ৰেমিকা, এজন প্ৰেমিকক স্মৰণ কৰা। তোমালোকে জানা পিতা আহি আমাক সুখধামৰ উত্তৰাধিকাৰ দিয়ে। লৌকিক পতি থাকিলেও তেওঁকহে স্মৰণ কৰে যি পতিৰো পতি। পাৰলৌকিক প্ৰেমিকে অমৃত পান কৰোৱায়, সেয়েহে তেওঁক স্মৰণ কৰা হয়, তাৰ পিছত তোমালোক স্বৰ্গৰ মালিক হৈ যোৱা, তাৰপিছত তাত কাকোৱেই স্মৰণ নকৰা। এতিয়াৰ পুৰুষাৰ্থৰে তোমালোকে 21 জন্মৰ প্ৰালন্ধ লাভ কৰা। তোমালোকৰ বুদ্ধি কিমান মুকলি হৈছে সেয়াও ক্ৰমানুসাৰে, তেনেহ'লে ৰাজত্বও (বাদশ্বাহীও) ক্ৰমানুসাৰেই ল'বা। তোমালোকক সকলো বুজাই দিয়া হৈছে।

ইয়াত ভালকৈ পঢ়িলে তোমালোকে পদো ইমান উচ্চ পাবা। নহ'লে নপঢ়াসকলে পঢ়াসকলৰ চৰণ ধোব লাগিব। ইয়াৰ বাবে বহুত ভালকৈ পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। এতিয়া পুৰুষাৰ্থৰ বাবে ভাল সময়। তোমালোকে জানা - যেতিয়ালৈ জীয়াই আছা জ্ঞানামৃত পান কৰিব লাগে অথবা পঢ়ি থাকিব লাগে। চেপলিং (কলম) লগাই থকা হয়। কোনোবাই তৎক্ষণাত বুজি পালে বুজা যায় এওঁৰ পদ ভাল হ'ব, সমীপৰ ভাল ফুল হয়, তন-মন-ধন অৰ্পণ কৰি দিছে, সেৱাত ভালদৰে লাগি গৈছে। বুজি পায় নিজৰ সময় যিমানেই সেৱাত লগোৱা হ'ব, সিমানেই লাভ। যেনেদৰে বাবাই আমি জ্ঞান নেদ্রহীন অন্ধসকলৰ লাখুটি হৈছে, তেনেদৰে আমিও হ'ব লাগে। তোমালোক দুই-এজনৰ লাখুটি হৈ আছা। ৰাৱণে অন্ধ বনালে। এইটো তোমালোকক বুজোৱা হয় যে এই সময়ত গোটেই দুনিয়াই লংকা, সকলো শোকৰ কুটিৰত (শোক বাটিকাত) আছে। অশোকা হোটেল বুলি নাম ৰাখিছে, তাত খুব আনন্দ ফুৰ্তি কৰে।

এতিয়া তোমালোকে জানিছা বাবাৰ আগমন হৈছে। মহাভাৰতৰ যুদ্ধ সমাগত। এই যুদ্ধটো লাগিবই যিহেতু ঘৰৰ (পৰমধামৰ) দুৱাৰ খুলিবৰ সময় হৈছে। দ্বাপৰৰতো এনেকুৱা কথাই নাই। এতিয়াতো ঘোৰ অন্ধকাৰ নহয় জানো। ব্ৰাহ্মণৰ ৰাতি এতিয়া পূৰা হৈছে, বাবাৰ আগমন হৈছে। এই কথাবোৰ তোমালোক সন্তানসকলেহে জানা। স্কুলত পঢ়ে, কোনোবাইতো বহুত ভাল মাৰ্কছ (নম্বৰ) লয়, কোনোবা ফেইল (অনুত্তীৰ্ণ) হয়। অনুত্তীৰ্ণ হোৱাৰ চিন হৈছে চন্দ্ৰবংশীলৈ গুছি যাব। ৰামক ক্ষত্ৰিয়ৰ চিহ্ন দিয়া হৈছে। অৰ্থ বুজি নাপায়। লৱ-কুশৰ কেনেকুৱা কেনেকুৱা কাহিনী শুনায়। কিমান মিথ্যা আৰোপ লগায়। গোৱা হয় - ৰাম ৰজা, ৰাম প্ৰজা, ধৰ্মৰ উপকাৰ হয়। তেনেহ'লে এই কথাবোৰ ক'ব পৰা আহিল? এই সকলোবোৰ কথা বুজিবলগীয়া। তোমালোকে জানা এই জ্ঞান ক্ৰমানুসাৰে আমাৰ বুদ্ধিত আছে। ষ্টুডেন্ট (বিদ্যার্থী) সকলে তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। আমি গড় ফাদাৰলি ষ্টুডেন্ট (ঈশ্বৰ পিতাৰ বিদ্যার্থী) হওঁ। শিক্ষকক কোনেনো মনত নেপেলাব! আমি হৈছো পতিত-পাৱন গড় ফাদাৰলি ষ্টুডেন্ট। ইয়াত পিতা, শিক্ষক, সৎগুৰু তিনিওজনেই আহি যায়। তোমালোক সকলোবোৰ সীতা হোৱা নহয়। ৰাৱণৰ শোকৰ কুটিৰত পৰি আছা। ইনকপৰিয়েল গড় ফাদাৰ ইজ জ্ঞানৰ সাগৰ নলেজফুল (নিৰাকাৰ ঈশ্বৰ পিতা হৈছে জ্ঞান সাগৰ, জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ)। কৃষ্ণ বা লক্ষ্মী-নাৰায়ণক এনেকৈ কোৱা নহয়। তেওঁৰ মহিমাই অনন্য। গীততো গায়- তেওঁৰ মহিমা সীমাহীন, যিয়ে এনেকৈ গঢ়ি তোলে। তোমালোকে কোৱা - বাবা, আমি আপোনাৰ পৰা সম্পূৰ্ণ অধিকাৰ ল'ম। আপুনি কিমান মিঠা, কিমান আদৰৰ! লক্ষ্মী-নাৰায়ণ কিমান মিঠা, কিমান আদৰৰ! লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ চিত্ৰলৈ চোৱা, সদায়েই হৰ্ষিত মুখৰ দেখুওৱা হয়। তোমালোকে জানা দেৱতাসকল এই ভাৰতবৰ্ষতেই আছিল। এতিয়া ক'ত আছে? তোমালোকে সকলোকে ক'ব পাৰা যে এইয়া তেওঁৰ অন্তিম জন্ম। পুনৰায় কৃষ্ণ হ'ব লাগিব। এতিয়া কৃষ্ণপুৰী স্থাপনা হৈ আছে। কৃষ্ণয়ো ৰাজযোগ শিকি আছে। তোমালোকেও কৃষ্ণপুৰীলৈ যাব খোজা যদি ৰাজযোগ শিকা। লক্ষ্মী-নাৰায়ণ বুলি ক'লে মনুষ্য মূৰ্ছিত হৈ পৰে। কৃষ্ণক দোলনাত দোলায়। পূজা লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ কৰে। তেওঁলোকৰ বাল্যকালৰ চৰিত্ৰ একোৱে নাই। ৰাধা-কৃষ্ণ আকৌ কলৈ গ'ল, কি হ'ল - একোৱে নাজানে। ৰাধা-কৃষ্ণ পৰস্পৰ ভাই-ভনী নাছিল। এতিয়া ৰাধা-কৃষ্ণৰ ৰাজ্যতো নাই। দ্বাপৰতো তেওঁলোকৰ ৰাজধানীৰ বিষয়ে জানো জানিছিল। গতিকে এই সকলোবোৰ কথা বুজিবলৈ বহুত ভাল বুদ্ধিৰ প্ৰয়োজন। সাহিত্য সৃষ্টি কৰিবলৈও যত্নৰ প্ৰয়োজন। বিষুৱৰ অলংকাৰ দেখুওৱা হয় কিন্তু বাস্তৱত বিষুৱৰ এই অলংকাৰ নাথাকে। বিষু বা লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ জানো শঙ্খ থাকে। তেনেহ'লে আমি কি লিখোঁ? মনুষ্যইতো একোকে বুজি নাপায়। শঙ্খতো আছে তোমালোকৰ ওচৰত। তেনেহ'লে অলংকাৰো নিশ্চয় ব্ৰাহ্মণকেই দিব লাগিব। (তেওঁলোকে) ক'ব এই ব্ৰাহ্মণ আকৌ ক'ব পৰা আহিল? বুজিব নোৱাৰিব। তোমালোকে বুজাব পাৰা - আমি ব্ৰাহ্মণসকল স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী। এই সকলোবোৰ কথা বুজাবলৈ বিশাল বুদ্ধি লাগিব। প্ৰজা হ'বলগীয়া মোটা বুদ্ধিৰে বুজিব নোৱাৰিব। বুজাবলৈও অতি ডিফিকাল্টি (কঠিন) লাগে। বাবাই লিখেও সিকিলধে (অতি মৰমৰ), স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী

ব্রহ্মা মুখ বংশাৱলী। কিন্তু তোমালোকৰ ওচৰত অলংকাৰ ক'ত আছে। চিত্ৰত দেৱীসকলৰ তৃতীয় নেত্ৰ দেখুওৱা হয়, কিন্তু তেওঁলোকৰতো তৃতীয় নেত্ৰ নাই। এতিয়া তোমালোকৰ তৃতীয় নেত্ৰ মুকলি হৈছে। তোমালোক শক্তিসকলৰ মহিমা আছে। যিহেতু জগত অস্বা আছে, তেওঁৰ সন্তানো লগতে থাকিব। মেজৰিটি (সংখ্যাগৰিষ্ট) মাতাসকলৰ। মাতাসকলকেই উচ্চ স্থান দিয়ে। অচ্ছ।

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) নিজৰ সময় চাৰ্ভিছত (সেৱাত) সফল কৰিব লাগে। তন-মন-ধন সকলো অৰ্পণ কৰি যেতিয়ালৈকে জীয়াই থাকা পঢ়া পঢ়ি থাকিব লাগে।
- (2) পৰস্পৰ ইজনে-সিজনক জ্ঞানেৰে প্ৰতিপালন কৰিব লাগে। এনেকুৱা কোনো কাম কৰিব নালাগে যাৰ দ্বাৰা পিতাৰ অৱজ্ঞা হয়।

***বৰদান:-** বিশেষত্বৰ বীজৰ দ্বাৰা সন্তুষ্টতা ৰূপী ফল প্ৰাপ্ত কৰোতা বিশেষ আত্মা হোৱা।

এই বিশেষ যুগত বিশেষত্বৰ বীজৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ফল হৈছে "সন্তুষ্টতা"। সন্তুষ্ট থকা আৰু সকলোকে সন্তুষ্ট কৰা - এয়াই বিশেষ আত্মাৰ পৰিচায়ক সেইবাবে বিশেষত্ব সমূহৰ বীজ অথবা বৰদানক সৰ্বশক্তিৰ জলেৰে ৰোপন কৰিলে বীজ ফলদায়ক হৈ যাব। নহ'লে বিস্তাৰ হোৱা বৃক্ষও সময়ে সময়ে অহা ধুমুহাত হালি-জালি ভাঙি যায় অৰ্থাৎ আগুবাঢ়ি যোৱাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা, আনন্দ বা আত্মিক নিচা নাথাকিব। সেয়েহে বিধিপূৰ্বক শক্তিশালী বীজক ফলদায়ক কৰি তোলা।

***শ্লোগান:-** অনুভূতিৰ প্ৰসাদ বিতৰণ কৰি অসমৰ্থক সমৰ্থ কৰি তোলা - এয়াই সকলোতকৈ ডাঙৰ পুণ্য।

!!ওম্ শান্তি!!
